

Art. 17. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem 1-go października 1920 r. Z tą chwilą tracą moc wszelkie dotychczas na ziemiach polskich obowiązujące przepisy o opłatach stemplowych od ubezpieczeń.

Art. 18. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Skarbu, przyczem na obszarze b. dzielnicy pruskiej — w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej.

Marszałek:

Trąmpczyński

Prezydent Ministrów i
Minister Skarbu:

W. Grabski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

W. Kucharski

510.

ROZPORZĄDZENIE RADY OBRONY PAŃSTWA

z dnia 6 sierpnia 1920 roku

w sprawie zmian ustawy z dnia 27 maja 1919 r. (Dz. Pr. P. P. № 43, poz. 308) o tymczasowem zaopatrzeniu wdów i sierot po wojskowych wojska polskiego.

Art. 1. W tytule ustawy z 27 maja 1919 r. zamiast słów „wdów i sierot” należy wstawić słowo „rodzin”.

Art. 2. Art. 1 Ustawy z 27 maja 1919 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Rodziny oficerów, urzędników wojskowych i szeregowych wojska polskiego, poległych lub zmarłych w czasie od 1 listopada 1918 r. wskutek działań wojennych lub też w wykonaniu służby, bez winy danej osoby z powodu warunków służby wojskowej lub chorób zakaźnych, panujących w wojsku lub w miejscach pobytu służbowego, jak również zaginionych na obszarze działań wojennych oraz rodziny inwalidów, zmarłych wskutek inwalidztwa nabytego z powodu służby wojskowej, — otrzymuje od dnia 1 stycznia 1920 roku aż do wydania stałej ustawy następujące tymczasowe zaopatrzenie miesięczne:

1) wdowy po generałach, oficerach sztabowych i równorzędnych 2.000 marek.

2) wdowy po kapitanach, oficerach młodszych, chorążych i równorzędnych 1.400.

3) wdowy po podoficerach zawodowych i majstrach wojskowych 800 mk.

4) wdowy po podoficerach niezawodowych i szeregowych 500 mk.

5) każde dziecko $\frac{1}{5}$ część odnośnej pensji wdowiej; łączne zaopatrzenie wszystkich sierot nie może jednak przewyższać pensji wdowiej;

6) rodzice lub jedno z nich pozostające przy życiu, jeżeli pozostaje bez środków do życia i jeżeli zmarły był ich jedyną podporą materialną, — $\frac{1}{4}$ część odnośnej pensji wdowiej.

Zupełne sieroty otrzymują zaopatrzenie wyższe o 100% ponad normę; jednak łączne zaopatrzenie sierot nie może być wyższe od łącznego zaopatrzenia wdowy i sierot za życia matki.

Za zupełne sieroty t. j. bez obojga rodziców uważa się także te sieroty, których matka lub macocha z jakichkolwiek przyczyn nie posiada lub traci prawo do pensji wdowiej“.

Art. 3. Po artykule 7 powołanej ustawy wstawia się: „Art. 7 — a: Rada Ministrów władna jest w razie zmiany warunków ekonomicznych zmieniać normy, wymienione w art. 2 wedle zasad przyjętych przy wymiarze uposażenia w służbie czynnej“.

Art. 4. Art. 8 powołanej ustawy otrzymuje brzmienie następujące: „Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Skarbu, a w b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem tej dzielnicy“.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Naczelnik Państwa i
Przewodniczący Rady Obrony Państwa:
J. Piłsudski

Prezydent Ministrów:
Witos

511.

ROZPORZĄDZENIE RADY OBRONY PAŃSTWA

z dnia 6-go sierpnia 1920 roku

**w sprawie tymczasowych zmian dotyczących organizacji i zadań
Policji Państwowej.**

Art. 1. Policja państwowa jest organem wykonawczym władz państwowych i samorządowych i ma za zadanie ochronę bezpieczeństwa Państwa, tudzież bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego. W czasie wojny ponadto może być użyta także dla celów wojskowych.

Art. 2. O ile policja państwowa używana jest dla celów wojskowych wszystkie jej organa obowiązane są do ścisłego wykonywania rozkazów wydanych im przez właściwe władze wojskowe.

Funkcjonariusze policji państwowej winni popełnienia czynów przestępnych, podlegają wojskowym ustawom karnym i wojskowemu sądownictwu karnemu.

Art. 3. Jeżeli policja państwowa zostaje użyta dla celów wojskowych, właściwe władze wojskowe mogą jej wydawać rozkazy bezpośrednio.

Art. 4. Za samowolne opuszczenie służby, funkcjonariusze policji podlegają karom ustanowionym dla wojskowych za dezercję.

Art. 5. Obowiązki funkcjonariuszów policji oraz tryb postępowania służbowego przy użyciu policji dla celów wojskowych, określi osobna instrukcja Ministra Spraw Wojskowych, wydana w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.